

Η μία συγκίνηση διαδέχεται την άλλη για την ευαίσθητη κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη, λόγω των αλληπάλληλων δωρεών προς το ΕΣΥ, εκ μέρους χαμηλοσυνταξιούχων.

Όλοι οι υπεύθυνοι, λέμε τώρα, από την Πρόεδρο της Δημοκρατίας, τον Πρωθυπουργό και τον Υπουργό έσπευσαν να τονίσουν τη μεγάλη τους συγκίνηση αυξάνοντας κατακόρυφα την κατανάλωση των χαρτομάντιλων για να σκουπίσουν τα καυτά τους δάκρυα.

Δεύτερη δωρεά μέσα σε λίγες μέρες από τους απόμαχους της ζωής, που μάζεψαν όλες τους τις οικονομίες, πούλησαν και κάτι χωραφάκια, και παρέδωσαν όλα τα παρέδωσαν στην κυβέρνηση για να ενισχύσει εκείνη με τη σειρά της το ΕΣΥ.

Φυσικά το ΕΣΥ δεν είχε ανάγκη των δωρεών καθώς όλα έχουν μπει στο δρόμο τους ξεπουλήματός του στους ιδιώτες.

Όμως οι πράξεις των συνταξιούχων αποτελούν για την κυβέρνηση μια καλή αφορμή να αναδείξει το θέμα της ανιδιοτελούς προσφοράς **των φτωχών** προς το κοινωνικό σύνολο.

Διότι, τι άλλο θα μπορούσαν να κάνουν οι φτωχοί για να προσφέρουν στην εκμεταλλευτική κοινωνία τη σιγουριά της διαιώνισής της; Να την αμφισβητήσουν; Να την ανατρέψουν; Όχι βέβαια! Και να οδηγήσουν τους κεφαλαιοκράτες στην ανεργία και την ανέχεια;

Οι πλούσιοι με τη σειρά τους, ανακουφισμένοι πια από το βάρος της ευθύνης για την απαξίωση του ΕΣΥ, μπορούν με μεγαλύτερη ηρεμία να αφοσιωθούν στο θεάρεστο έργο της εκμετάλλευσης των εργαζομένων και όχι μόνο.

Λέχθηκε πως κάποιος από τους αρμόδιους υπουργούς, λίγο πριν κοιμηθεί το βράδυ, ντράπηκε για την κατάντια του ΕΣΥ που έφτασε στο σημείο να χρειάζεται τη βοήθεια των συνταξιούχων για τα αυτονόητα. Μετά τη μεγάλη ντροπή που ένιωσε, γύρισε πλευρό και κοιμήθηκε για να μην πάθει κρίση άγχους.

Κυκλοφορούν φήμες που ελέγχονται ως προς την εγκυρότητά τους, πως ο επόμενος στόχος της κυβέρνησης είναι, να πειστούν τα παιδιά να δωρίσουν τα έσοδα από τα κάλαντα για τη διάσωση του ΕΣΥ. Ή ακόμη να σπάσουν όλοι οι παιδικοί κουμπάρδες.

Ίσως να χρειαστεί η συνδρομή του Υπουργείου Παιδείας για να εκπονήσει σχετικό πρόγραμμα το οποίο θα προωθήσει στις σχολικές μονάδες της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης προς υλοποίηση, προσφέροντας πολλά μόρια στους εκπαιδευτικούς που θα το αναλάβουν.

Μάλλον θα υπάρξει και ειδική τελετή βράβευσης στο Προεδρικό Μέγαρο, από την ίδια την Πρόεδρο της Δημοκρατίας παρόντος και ενός άλλου «προέδρου», συνδικαλιστή επαναστάτη και πρώην υπέρμαχου της «γενικής απεργίας».

Μα φυσικά μιλάμε, όπως καταλάβατε, για τον πρόεδρο της αγωνιστικής ΓΣΕΕ, της ασυμβίβαστης ΓΣΕΕ. Για μία ακόμη φορά ο «πρόεδρος» μετέφερε σε άλλη διάσταση της ταξική πάλη. Σκέφτηκε να βάλει στο παιχνίδι την ίδια την Πρόεδρο της Δημοκρατίας, να την κάνει σύμμαχο στον καθημερινό αγώνα που δίνει υπέρ των αδύναμων εργοδοτών που καταδυναστεύονται από τους εκμεταλλευτές εργαζόμενους τους.

Στην επόμενη εμφάνισή του ο «πρόεδρος» στο «τικ-τοκ», θα αναφέρεται στη συγκλονιστική εμπειρία που αποκόμισε από τη συνάντησή του με την «Πρόεδρο». Και γιατί να μην είναι αυτός ο επόμενος «Πρόεδρος»;

Τι του λείπει; Η αγωνιστικότητα; Η κοινή αποδοχή; Η ικανότητά του να συμβιβάζεται; Η πίστη του στην μεταφυσική ταξική συμφιλίωση;

Σκέφτομαι την στάση που κράτησαν και κρατάνε, τα ιδιωτικά κανάλια, μαζί με την ΕΡΤ φυσικά, απέναντι στη σφαγή των Παλαιστινίων και θυμήθηκα ποιες πολιτικές δυνάμεις είχαν ψηφίσει υπέρ τη ίδρυσης των ιδιωτικών καναλιών. Ήταν το 1989 επί κυβέρνησης Τζαννετάκη την οποία στήριξαν η Ν.Δ, ο ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ και η Δημοκρατική Ανανέωση. Τι να μας πει λοιπόν ο Κασσελάκης; Θλίψη...